

Та отъ дѣша ма отдѣли,
За една само присмивка,
Блате хора комшіи,
Комшіи іоше граждане,
Та ми тѣло-то вдигнете,
Въ шѣменъ го града занесте,
Да аде мало н голѣмо,
Да аде и поманѣва
Кога се мѣха се присмала
На шѣркокрака комара,

БЕСЕЛЫЙ ЧАСЪ

Чашѣ-тѣ ты, а наливай;
Некъ се пѣли все съ вѣно!
Езъсъ уста сѣркай попивай
Изсѣшѣвай ѣ дор' до дно!

Насъ въ той свѣтъ скѣръь ны намира;
Всакъ го є съ гореть испыталъ,
Живемъ въ рѣвища, въ порфирѣ —
Но и радость Богъ намъ далъ

Онъ вѣно намъ далъ за радость,
Говори свѣтый мѣдрецъ:
Етаръ нахожда въ него младость,
Бѣдный на скѣръь-тѣ конецъ.